

סיון תשפ"ה
פרשת
קרח

366

מרכז מורשת
הרמב"ם
Maimonides
Heritage Center

עדות ושדראל אלדד

מה חדש?

אנחנו נמצאים ביומיים הסטוריים. ימים שמגלים אתנו צמח המודעות לא תמיד קלות. אולי, אולי, הפסקת אל.
הימים האלו יכולים להיות מכחישים ולא ברורים. זאת בנוסף למחמאה להגות האל שמערישת כבר כמעט שנים
במאות שנים.
זאת הזדמנות לחשוב על ילדים שהיו ממש בגילכם בתקופות הסטוריות גורליות כמו יציאת מצרים, החשמונאים או -
תקופת אסתר ומרדכי. מה הם חשבו? מה הרגישו? מה שהם לא ידעו ואנחנו כבר יודעים הוא שה יציא אותם מכל
אויביהם. וגם צביון, במחמאה הזו, נראה בליה ישועות וניצחון.

מחכים לתרונות שלכם!

שמיים שהצטרפתם אלינו ומצוינים אתכם להמשיך לקבל את החלונות בבית הספר, במייל
edotlyeladim@gmail.com או בהצטרפות לקבוצת הוואטסאפ השקטה בסריקת הקוד.

מה בפרשה?

1 קורח ועדתו מוחים נגד משה ואהרן
ויוצרים מחלוקת.

2 משה רבנו פונה לה' ומבקש ממנו שיראה במי הוא
בוחר. הוא מציע שחברי עדתו של קורח יכינו מחתות,
אם ה' יבחר בהם הוא יוריד אש מהשמיים וייקח את
מנחתם ואם לא - הם ימותו בדרך לא רגילה.

3 האדמה פותחת את פיה וקורח ומי שהיו שותפים
למחלוקת נבלעים באדמה.

4 אש יורדת מהשמיים ושורפת את מחזיקי המחתות.

5 ה' מצווה לקחת את המחתות מבין האנשים שנשרפו ולהכין
מהן ציפוי למזבח. זאת על מנת להראות שעם ישראל רצוי
ואהוב לפני ה' ונענשים רק אלו שלא שומעים בקולו.

סיפורי עדות ועליות

מבוסס על סיפור אמיתי

"ואשא אתכם על כנפי ישרים ואביא אתכם אלי"

מזל גישה אחר ידה שלה אימה. היא אחזה בה והרגישה
חום וביטחון. יחד הם יעברו את המסע ויתאקלמו בארץ
החדשה. מזל זוכרת את הרגעים הראשונים שלה כאן בארץ.
ההמולה בגמל הייתה רבה. היעד היה המשאית הגדולה
שחיתתה להם בסמוך.

כאשר החפצים המועטים אותם הביאו עימם הועלו על
המשאית וכולם ישבו בביטחה - הם החלו לנסוע. הנסיעה
הלילית הייתה מרגשת מאד, אך לוו אליה גם חששות, מזל
הבינה לפתע שחייה השתנו. היא נמצאת בארץ חדשה ולא
מוכרת. איך תסתדר? כיצד תמצא לעצמה חברות חדשות?
מה ילבוש בנות גילה ומה הם התחביבים שלהן?
מזל גישה אחר ידה שלה אימה. היא אחזה בה והרגישה
חום וביטחון. יחד הם יעברו את המסע ויתאקלמו בארץ
החדשה.

המלך בפנים בבאג...

הלכה ומעשה

הלכה למעשה:

אין להניח חפצים במקום בו עוברים
אנשים. מדרכה, או כל שטח ציבורי
אחר, שייך לכולם ואין לאף אחד
רשות להניח בו חפצים שעלולים
לפגוע במעבר של מישהו אחר.

-למה אנשים משאירים חפצים באמצע המעבר, רצתי מהר הביתה כי ידעתי שעוד מעט אנחנו
נוסעים לברכה. על המדרכה הייתה מונחת שקית גדולה של ספרים ואני נתקלתי בה ונפלטתי...

- זה באמת לא בסדר שמשאירים חפצים ברשות הרבים, וכמובן אתה לא צריך לשלם על הנזק

המניח את הפד ברשות הרבים והלך [המהלך] ונתקל בה ושברה פטור לפי שאין
דרך בני אדם להתבונן בדרך קשה מהלכין. ואם הזק בה הרי בעל הפד חייב בנזקיו.

הלכות נזקי ממון, יג, יב.

חידות וחידודים

מנהגי עדות

בסונים, בהיולד בן זכר נוהגים להדביק על דלת חדר האם והתינוק עלון "שמירה לילד וליוולדת", הכולל ברכה למען היוולדת, ברכות המילה, "שיר המעלות אשא עיני" (תהלים קכא) ולחש נגד עין-הרע. "שבת סימן טוב" היא השבת שבין לידתו של הבן לבין יום המילה. בבית-הכנסת עולה האב "ששי" והוא מזמין את הקהל לביתו. זמרי הת"ת והקהל שרים שם פיוטים מיוחדים ומרבים ב"מי שברך" לכבוד "אבי הבן". (אתר דעת)

גם לכם יש מנהג מיוחד שעובר במשפחה?
נשמח לשמוע!

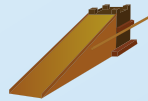
תפזורת מהפרשה

א	צ	נ	מ	א	ה	ש	מ
ב	מ	כ	ה	ה	ת	ט	ח
י	ח	נ	מ	ר	צ	י	ת
ו	ל	ר	ט	ו	מ	מ	ו
מ	ו	ג	ק	נ	נ	נ	ת
י	ק	צ	ח	ר	ק	ב	ג
ט	ת	ר	א	ט	נ	ת	ד
כ	ח	ט	ת	ר	ו	ט	ק

משה/ אהרון/ קורח/ מחלוקת
קטורת/ מחתות/ דתן/ אבירם

איורים בפרשה

כתבו כיצד קשור כל אחד מהאיורים הבאים לפרשה

פיוט השבוע - פיוטים ושירה

אשיר לאל אשר שבת / ר' משה הלוי

שְׁמְרוּ יִשְׂרָאֵל שַׁבָּת
כִּי אוֹת בִּינִי וּבִינֵיכֶם הוּא

חֲזַק יִשְׁלַח מְשִׁיחֵנוּ וְיָשִׁיב
אֶת שַׁבִּיתֵנוּ
וְאִזְנֵנוּ שַׁבְּתֵנוּ עוֹלָם
שְׁפֹלוּ שַׁבָּת הוּא

שְׁמְרוּ יִשְׂרָאֵל שַׁבָּת
כִּי אוֹת בִּינִי וּבִינֵיכֶם הוּא

שַׁבָּת עֲנֵג יִקְרְאוּהוּ

שְׁמְרוּ יִשְׂרָאֵל שַׁבָּת
כִּי אוֹת בִּינִי וּבִינֵיכֶם הוּא

הָאֵל אֲשֶׁר בָּחַר בְּנוֹ שַׁבָּת
קִדְּשׁוּ הַנְּחִילָנוּ
מִן הָעַמִּים הַבְּדִילָנוּ
לְהִיּוֹת לָנוּ לְאֱלֹהִים הוּא

שְׁמְרוּ יִשְׂרָאֵל שַׁבָּת
כִּי אוֹת בִּינִי וּבִינֵיכֶם הוּא

הַלּוִיִּם רָנָה וּמָצְחוּ לְכָבוֹד
שַׁבָּת כִּי בּוֹ נָחוּ
כָּל יִשְׂרָאֵל בּוֹ יִשְׁמְחוּ
שִׁמְחַת עוֹלָם עַל רֹאשָׁם
הוּא

אֲשִׁיר לְאֵל אֲשֶׁר שַׁבָּת
מִמְּלֹאכְתּוֹ בְּיוֹם שַׁבָּת
נִתְּנוּ לָעַם כְּבֶבֶת עֵינֵי תְּמִיד
וְנִצְרְנָהוּ

שְׁמְרוּ יִשְׂרָאֵל שַׁבָּת
כִּי אוֹת בִּינִי וּבִינֵיכֶם הוּא

מְכַבֵּד הוּא מְכַל יָמִים כִּי
בּוֹ שַׁבָּת צוּר עוֹלָמִים
יְנוּחַ בּוֹ לֵב עֲגוּמִים שִׁמְחַ
יִשְׁמְחֵנָהוּ

שְׁמְרוּ יִשְׂרָאֵל שַׁבָּת
כִּי אוֹת בִּינִי וּבִינֵיכֶם הוּא

שַׁבָּת קִדְּשׁ יוֹם מְנוּחָה בּוֹ
נָסוּ יָגוֹן וְאַנְחָה
עַם אֵל בְּהִשְׁקָט וּבְבִטָּחָה

להאזנה

לפיוט בנעימה
סרקו את הקוד

